

[Dohrmann.]

deres sommer ødelagt på grund af svenske raggare.

Da det ligefrem er blevet en sport for raggarna at overfalde, genere og ødelægge hverdagen for beboerne i de udsatte områder, opfordres ministeren til at træffe foranstaltninger, således at raggarna finder ud af, at fremtidige bølgeoptøjer ikke vil blive tolereret, eventuelt ved at politiet får tilladelse til at bruge stokkene nok så meget.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (8/7 76):

De svenske såkaldte „raggare“ indrejste i større antal torsdag den 24. og fredag den 25. juni 1976 over Frederikshavn. Indrejsen gav ikke anledning til særlige problemer i Frederikshavn politikreds.

I løbet af fredag den 25. juni kom det til forskellige episoder i Hjørring politikreds, hovedsagelig som følge af overtrædelser af færdselsloven og politivedtægten. De nødvendige politimæssige foranstaltninger blev truffet af Hjørring politi med lejlighedsvis bistand af Ålborg politi.

Da det i løbet af lørdagen kom til mere koncentreret uro i Blokhus-området, blev en større politistyrke med assistance fra Ålborg politi indsat med henblik på at bringe de pågældendes ophold til ophør. Det er over for justitsministeriet oplyst, at den politimæssige indsats, herunder en række anholdelser i området, dels relativt hurtigt bevirkede genoprettelse af ro og orden, dels blev fulgt op af en henstilling om at forlade området, hvilket i vidt omfang blev efterkommet.

Udrejsen over Frederikshavn gav ikke anledning til politimæssige problemer.

Det er over for justitsministeriet oplyst, at der mellem politimestrene i området vil blive optaget forhandlinger med henblik på at intensivere det allerede eksisterende samarbejde til imødegåelse af eventuelt kommende episoder. Herunder vil spørgsmålet om en koordination af den politimæssige indsats via politiregionen blive drøftet.

Af *Wilhelm* (VS) til handelsministeren (30/6 76):

„Hvor mange tusinde lønarbejdere skal overgå til skifteholdsarbejde, hvis de forudsætninger med hensyn til udnyttelsesgrad,

der lægges til grund for regeringens økonomiske overslag vedrørende a-kraftværker skal opfyldes?“

(Spm. nr. 625).

Begrundelse.

A-kraftværkernes økonomi afhænger meget stærkt af den forudsatte udnyttelsesgrad.

I de overslag, der ligger til grund for regeringens energiplan, forudsættes det, at a-kraftværkernes kapacitet udnyttes 100 pct. bortset fra en havarifaktor på 12-13 pct. (hvilket er i underkanten af det erfaringsmæssige) og et længerevarende årligt eftersyn. Herved fås en total udnyttelsesgrad på 70 pct., hvilket svarer til, at kraftværket skal køre i *døgndrift på fuld kapacitet*, bortset fra havari- og eftersynsperioder.

Da energiplanen (side 58) forudsætter fem atomkraftværker med en samlet kapacitet på 4.900 MW sat i drift inden 1995, og da det i bilaget „Kraftværksøkonomiske analyser“ forudsættes (side 32), „at den mulige produktion altid kan udnyttes“, må det betyde, at natforbruget i det mindste forudsættes tredoblet i forhold til det nuværende natforbrug på 1300-1700 MW.

(Medmindre man regner med, at de eksisterende grundlastværker skal nedlukkes om natten — hvilket vil være bekosteligt og ikke er indkalkuleret i de „kraftværksøkonomiske analyser“ — bliver der tale om væsentlig mere end en tredobling. En oplagring af elektriciteten er vel teknisk mulig, men yderst bekostelig og *ikke* indkalkuleret i de overslag, regeringen bygger på).

En så voldsom forøgelse af natforbruget kan formentlig kun tænkes i forbindelse med en voldsom udvidelse af skifteholdsdrift og kontinuert drift i industrien.

Eller sagt på en anden måde: Enten er energiplanens forudsætninger om a-kraftværkernes udnyttelsesgrad forkert, og i så fald er de økonomiske overslag over a-kraftproduceret elektricitet (også af denne grund) alt for optimistiske. Eller også vil man virkelig udnytte kapaciteten døgnet rundt, og i så fald lader det sig ikke gøre uden en alvorlig omlægning af arbejdsstrukturen i industrien i retning af skifteholdsarbejde.

I betragtning af de alvorlige socialmedicinske og andre konsekvenser, der bevisligt